

Pasarile de prada

Pasarile de prada sunt rapitoare innascute – talentul si indarjirea lor le fac campionii necontestati ai lumii pasarilor.Stapanii aerului,inzestrati cu o acuitate vizuala deosebita,isi captureaza si devoreaza victimele cu ajutorul ghearelor indoite si al pliscurilor incovoiate.

Atributul de pasare rapitoare sau pasare de prada se utilizeaza de obicei pentru desemnarea pasarilor din familia numita *Falconiformes* sau rapitoare de zi.Acest ordin mare si ramificat cuprinde circa trei sute de specii, printre care diversi vulturi,ulii,ereti si soimi.Characterul lor de rapitoare se poate observa la prima vedere,desi la alte specii carnivore acesta nu este intotdeauna atat de evident.Lupii de mare si familia sfranciocilor desi nu sunt rapitoare de temut, nu fac parte din categoria rapitoarelor de zi.Nici bufnita nu este in aceasta categorie,desi acuitatea vizuala si ascutimea ghearelor nu sunt mai prejos decat ale vulturilor.

Desi rapitoarele de zi nu se pot defini complet pe baza unei singure caracteristici, totusi putem afirma ca in general aceste pasari sunt carnivore si ca in meniul lor figureaza o varietate mare de vietati,incepand de la insecte si reptile,pana la pasari si mamifere.Cu modul lor de viata carnivor,ele sunt ajutate de pliscul lor incovoiat si puternic cu ajutorul caruia sfarama prada.

Soimul calator se arunca cu viteza de 300 km/h asupra prazii.

Majoritatea rapitoarelor de zi isi prind si isi omoara singure prada.In contrast cu alte pasari rapitoare,transporta prada cu picioarele terminate in gheare incovoiate,nu cu pliscul.Exceptie fac hoitarii,care s-au specializat in consumul de cadavre.Din modul de hranire rezulta si faptul ca picioarele lor nu sunt deosebit de puternice si se termina in multe cazuri cu gheare tesite.

Rapitoarele de zi – fie ca vaneaza animale vii, fie consuma cadavre – isi desfasoara activitatea ziua.Exista specii,spre exemplu vindereul de seara, care vaneaza in amurg,dar nici una nu este activa in timpul noptii.Din aceasta cauza ele se numesc rapitoare de zi,in contrast cu bufnitele care duc o viata de noapte.Specia rapitoarelor de zi este una dintre cele mai raspandite de pe glob : reprezentantii sai se gasesc pe toate continentele,cu exceptia Antarcticii.Speciile lor s-au adaptat la cele mai diferite forme de viata,incepand din varful muntilor si jungle,pana la mlastini si tundre.

Migrarea pasarilor de prada

Multe specii din ordinul rapitoarelor de zi isi petrec iarna si vara in locuri diferite.Unele calatoresc ca sa evite vicisitudinile climaterice,altele ca sa exploateze oportunitatile sezoniere in materie de alimentatie.Speciile care se hranesc cu insecte vara migreaza in nord deoarece acolo insectele apar in numar mai mare atunci.Odata cu apropierea iernii insectele incep sa dispara si pasarile sunt nevoite sa porneasca spre sud

Urmarirea prazii

Rapitoarele de zi care vaneaza alte pasari urmaresc traseul prazii de-a lungul anului.Soimul Eleonora,spre exemplu,isi intarzie perioada de imperechere pentru ca puii sa iasa in perioada in care cintezoii traverseaza in numar mare patria ei

mediteraneana. Datorita temporizarii corespunzatoare, soimii dezvoltati pot strange usor cantitati suficiente de hrana pentru alimentatia proprie si a puilor.

Alte specii, printre care soimul calator, nu calatoresc departe. Uneori fac un drum de doar cativa kilometri de la cuibul din munti pana la locul de iernat de pe tarmul marii.

In timpul migrarii rapitoarele de zi se straduiesc sa-si aleaga drumul astfel incat sa nu fie nevoite sa zboare mult deasupra marii deoarece s-au specializat pentru zborul planat si nu au putere suficienta pentru zboruri. Au insa proprietatea formidabila de a zbura fara batai de aripi, cu o coordonare uimitoare a aripilor intinse.

Rapitoarele de zi au in general aripi lungi si late, ce dezvoltă o putere mare de ridicare. Sunt capabili sa stea zile intregi in aer asteptand atenti aparitia prazii.

Una din speciile cele mai interesante de vulturi din Africa (*Helotarsus Ecaudatus* Daud) se caracterizeaza printr-un zbor foarte special. Un exemplar dezvoltat complet poate avea distanta intre varfurile aripilor intinse de doi metri, dar coada lui este scurta. Daca isi aseaza aripile in spate, pare fara coada. Deoarece este nevoit sa caute cadavre pe o arie intinsa, zboara uneori cu viteza de 80 km/ora. Cand doreste sa schimbe directia instantaneu isi inclina aripile asemenea pasarilor marine. Rareori executa batai de aripi, deoarece poate castiga forta de ridicare din cei mai slabi curenti de aer.

Informatii utile :- desi bufnitele au pliscul si ghearele asemanatoare cu cele ale vulturilor nu exista o relatie de rudenie apropiata intre ele. Bufnitele s-au dezvoltat probabil din speciile randunelelor de noapte sau lipitoare, iar stramosii rapitoarelor de zi au fost mai degraba niste specii de batlani.

-rapitoarele de zi isi inghit in intregime prazile mai mici. Enzimele digestive foarte eficiente descompun si mistuie chiar si oasele din prada. Parul si penele inghitite le scuipa ulterior.

-soimul calator e cea mai raspandita specie de pasara de pe glob

-vulturul palmier in afara de cadavre de peste mai consuma intr-un mod total neobisnuit intre speciile rapitoare si plante, mai ales fructele palmierilor

-se estimeaza ca vazul vindereilor este de opt ori mai bun decat cel al omului

-cea mai mare pasare rapitoare este *Condorul* ce traieste in Anzi. Distanta dintre varfurile aripilor intinse ajunge la peste trei metri. Membrul cel mai mic al ordinului este soimul pitic din India care are aceasta distanta de doar 16 cm, adica este cat un cintezoii.

Masa gratuita

In afara vultanilor, multe specii consuma cadavre cand se ivede ocazia – putine dintre ele pierd ocazia unei mese imbelsugate fara munca. Totusi majoritatea pasarilor rapitoare vaneaza de obicei vietati si le omoara cu armele cu care sunt inzestrate de mama natura – prin intermediul plisculilor si a ghearelor.

Pasarile de prada care rapesc alte pasari de obicei au picioare si gheare mai lungi, pentru a prinde mai usor prada. Mai mult uliul de trestie are articulatii duble pe picioare pentru a putea sa scoata mai usor prada din crapaturile si gaurile stancilor.

Pescuitul din aer

Printre speciile vanatoare, vulturul pescar are un caracter biologic foarte special. Nu numai ca posedă gheare foarte ascuțite, dar și piciorul îi este învelit cu o „perna” spinoasă pentru a prinde mai bine prada. Mai mult poate întoarce una dintre gheare, astfel încât are câte două în față și două în spate, ceea ce ajută la prinderea mai sigură a pestilor ce au corp lunecos.

Ritualuri de împerechere

Pasarile de pradă dau un veritabil spectacol când își caută perechea. Aceste spectacole care sunt acompaniate cu strigate rasunătoare, seamănă mult cu vanatoriile: una dintre ele se aruncă în aer pe deasupra celeilalte de parcă aceasta ar fi pradă. La unele specii de soimi, perechea se angajează într-un zbor comun jucăuș: unul dintre ei scapă o bucată de mâncare iar celălalt o prinde din zbor. Perechea uneori își agată ghearele și se rostogolește împreună în aer către soare și se despart numai în ultimul moment pentru a se putea ridica din nou la înalțimi. În perioada de împerechere, pasarile rapitoare au obiceiul de a-și proteja teritoriul împotriva intrusilor din specia lor care dacă sunt prinși pot fi mâncați de către femela care stăpânește acel teritoriu.

Cuiburile pasarilor rapitoare sunt la fel de diversificate ca și speciile înseși. Multe specii își fac cuibul pe suprafețe naturale cum ar fi o stâncă sau expropriează unul de la o altă pasare. Alții realizează construcții mari și de obicei grosolane, pe vârful unor copaci izolați.

Puii

Numărul de ouă variază între 1 și 6, speciile mai mari având mai puține. Încep clocirea aproape din momentul în care au depus ouăle, astfel dacă sunt mai multe ouă în cuib puii nu ies în același timp. Acest aspect este important pentru pasarile de pradă căci au o alimentație mai incoerentă și nesigură. Dacă cumva se înșelă rezerva de mâncare macar puii care au ieșit primii au șansa de a supraviețui.

Puii pasarilor rapitoare se dezvoltă mai lent decât alte specii. Hranirea lor este datorată ambilor părinți deși de multe ori femele este cea care pune de mâncare în gura puilor.

Puii învață să zboare mai greu. Părinții îi hrănesc și după primul zbor reușit. S-a observat că adulții își învață puii să zboare luându-și de mâncare în gura și zburând de la pui aceștia fiind nevoiți să zboare după mâncare.

Stiați ca :

-Acvila de munte are aripi late de 2 metri este una dintre pasarile rapitoare cele mai puternice

-Ghearele acvilei de munte sunt foarte ascuțite, ea omorârea prada cu gheara care este în opoziție cu celelalte

-Acvila de mare se hrănește cu animale mai mici și este simbolul național al STATELOR UNITE

-Serpii negri trăiesc în Africa, Asia și Europa de Sud ; se hrănesc cu șopârle, serpi și alte animale taratoare